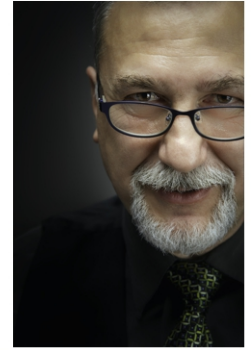

DECLARAȚIE ARTISTICĂ

Când a trebuit să depășesc limitele vitraliului tradițional pentru a găsi un limbaj mai potrivit pentru teme de pe masă, am lăsat în urmă identitatea, utilitatea și retorica acestuia, dar am împrumutat de la el vigoarea culorilor energizate de lumina soarelui. Pe parcurs, lucrările mele au devenit sculpturi, iar teme mele au început să se învârtă în jurul fundamentelor fizicii și a problemelor sociale. La finalul unei perioade extinse de investigații, colecția mea de lucrări alegorice sculpturale este relativ mică, dar întruchipează un proces intens de emergență.

Sticla este mediul meu preferat. În tinerețe, am privit fascinat cum artizanii sticlari modelau cu gesturi măiestre bucăți portocalii de sticlă fierbinte și vâscoasă înainte ca fluxul ei să înghețe pentru eternitate. Mai târziu am aflat că sticla răcită pare doar să-și păstreze profilul, deoarece nu devine solidă atunci când se solidifică. "Un fluid care a uitat să curgă", m-am gândit. Creațiile mele folosesc obiecte găsite pentru valoarea lor reziduală(!), dar nivelul de prelucrare și integrare le plasează în categoria materiilor prime. "Din bășici, mucegaiuri și noroi / Am făcut frumuseți și prețuri noi", spune un vers binecunoscut al poetului român Tudor Arghezi.

Ca și strălucirea sculpturii în bronz a lui C. Brâncuși, reflectarea propriei imagini pe suprafața sticlei interacționează cu privitorul, invitându-l să participe la actul artistic. Acesta este, de asemenea, unul dintre motivele pentru care mă simt atras să explorez lumina reflectată, spre deosebire de lumina refractată folosită în vitraliile tradiționale. Apoi, grila de plumb sau de staniu, care poate deveni, de asemenea, texturată, joacă acum un rol în compoziție. Acest tip de creație volumetrică poartă umbre, introduce perspectiva și devine aproape dinamică la cea mai mică mișcare a privitorului.

Ideile sunt cele mai importante pentru mine, consider că în zonele neexplorate și în paradoxuri găsim răspunsuri la întrebările care ne frământă, iar eu iubesc simbolismul. Am adoptat metoda Tiffany pentru flexibilitatea sa inegalabilă. Cu toate acestea, nu există prea multă influență Art Deco în lucrările mele. Îmi place să cred că nu am relații exclusive cu un anumit curent artistic, dar îmi lipsește atitudinea sacrilegiană a lui Duchamp față de maeștri.

Uneori, când ceea ce mă înconjoară este în dezacord cu mine, mă panichez crezând că am absorbit prea mult Dada fără noimă. Apoi îmi amintesc că arta Dada s-a născut "în ciuda", în timp ce a mea este "în considerație". Îmi las imaginația să zburde, dar îmi controlez impulsurile la masă. Rolul meșteșugului meu excesiv este de a contrabalansa tendința mea spre narațiuni sofisticate. La fel de adevărat, dexteritatea manuală mă încântă enorm.

Unele dintre lucrările mele sunt povești inspirate de propria mea viață, inclusiv de experiența emigrării. Altele sunt povești științifice și filosofice. Atenția mea coboară până la cea mai mică scară din natură, unde mă găsesc fascinat de comportamentul contraintuitiv al lumii subatomice. Acolo jos, în timp ce examinez interpretări științifice, frumoase în sine, sunt vizitat de întrebări enervante. Explorez tărmurile forțelor nucleare, gravitației, timpului și spațiului, cu intuiția că frumusețea începe în legile naturii. Un electron nu poate spune o minciună, am înțeles. Dar, din nou, nu cunoaște nici invidia și nici simpatia. Se întâmplă lucruri foarte interesante între lumea micro și cea macro și cred că această investigație este esențială pentru vremurile noastre.